

P. OVIDI NASONIS METAMORPHOSEON LIBER VNDECIMVS

ALCYONE ET CEYX IN AVES SVI NOMINIS MVTATI

Excusso Alcyone sopore ad litus decurrit, unde Ceycem coniugem dimiserat. Quod ut naufragi exanime corpus in proximo litore fluctuans Ceycis esse conspexit, ex improvise in figuram volucris cessit multicolorem, quae ab nomine eius vocatur. Paulo post in eandem speciem coniugis corpus est versum. Has aves hiemali tempore septem per dies in mare placido, Æolo custodiente, nidis incubare suis vult nos docere poeta.

- 710 Māne erat. Ēgreditur tēctīs ad lītus, et illum
maesta locum repetit, dē quō spectārat euntem ;
dumque morātur ibī, dumque : ‘Hīc retinācula solvit,
hōc mihi discēdēns dedit ōscula lītore’, dīcit,
dumque notāta locīs reminīscitur ācta, fretumque
715 prōspicit, in liquidā, spatiō distante, tuētur
nescioquid quasi corpus aquā, prīmōque, quid illud
esset, erat dubium ; postquam paulum appulit undā,
et, quamvīs aberat, corpus tamen esse liquēbat,
quī foret, īgnōrāns, quia naufragus, ōmine mōta est,
720 et tamquam īgnōtō lacrimam daret : ‘Heu ! miser,’ inquit,
‘quisquis es, et sī qua est coniunx tibi.’ Flūctibus āctum
fit propius corpus ; quod quō magis illa tuētur,
hōc minus et minus est mentis sua, iamque propinque
admōtum terrae, iam quod cōgnōscere posset,
725 cernit : erat coniunx ! ‘Ille est !’ exclāmat, et ūnā
ōra, comās, vestem lacerat, tendēnsque trementēs
ad Cēyca manūs : ‘Sīc, ō cārissime coniunx,
sīc ad mē, miserande, redīs ?’ ait. Adiacet undīs
facta manū mōlēs, quae prīmās aequoris īrās
730 frangit, et incursūs quae praedēlassat aquārum.
Īnsilit hūc, mīrumque fuit potuisse : volābat,
percutiēnsque levem modo nātīs āera pennīs,
stringēbat summās āles miserābilis undās ;
dumque volat, maestō similem plēnumque querellae
735 ōra dedēre sonum tenuī crepitantia rōstrō.
Vt vērō tetigit mūtum et sine sanguine corpus,
dīlētōs artūs amplexa recentibus ālīs
frīgida nēquīquam dūrō dedit ōscula rōstrō.
Sēnsērit hoc Cēyx, an vultum mōtibus undae
740 tollere sit vīsus, populus dubitābat ; at ille
sēnsērat, et, tandem superīs miserantibus, ambō
ālite mūtantur. Fātīs obnoxius īsdem
tunc quoque mānsit amor, nec coniugiāle solūtum est
foedus in ālitibus : coeunt, fīuntque parentēs,
745 perque diēs placidōs hībernō tempore septem
īncubat Alcyonē pendentibus aequore nīdīs.
Tum iacet unda maris ; ventōs cūstōdit, et arcet
Æolos ēgressū, praestatque nepōtibus aequor.